

نویسنده : (Ehsan Azari)

منبع : media monitors network

تاریخ نشر: هشتم اپریل ۲۰۱۰

مترجم : پوهندوی دوکتور سید حسام (مل)

امریکا در صدد ایجاد نقش محوری پاکستان در سرنوشت افغانستان

خلاصه:

پاکستان از قبل دارای سوا بق انجام برخی فعالیتها و مانورها واز آنجمله ما نورهای تکتیکی مبارزه را داشته و اینک یک نمونه ازین تکتیکهای تمسخر آمیز را که در مقابل گروهبند یهای مشخص طالبان بکار برد میتوان یاد دهانی کرد وآن اینکه با این مانور خواست تا جلب توجه ایالات متحده امریکا رامبنی برافزایش کمکهای پول نقد بیشتر به کیسهء پاکستان غرض کمک به اقتصاد ورشکسته پاکستان معطوف نماید . که این مانور تمسخر آمیزش با د ستگیری برخی رهبران طالبان افغانی کاملاً روشن گردید، بازیگران و دست اندرکاران پاکستانی نشان دادند که هرکس ویا هرگروهیکه بیدون استیذان پاکستان با مقامات کابل داخل مذاکره و مفاهمه کردند بجزای اعمال خویش خواهند رسید .

مدخل

چهارمین روند گفتگوهای ستراتیژیک میان ایالات متحده امریکا و پاکستان بتاريخ بیست و پنجم مارچ سال دوهزار و ده با دست اوردهای قناعت بخش طرفین گفتگو در واشنگتن پایان یافت. جانب ایالات متحده امریکا رضایت اش را مبنی بر اینکه متحد کلید یش پاکستان در منطقه متعهد گردید که در سرزمین خود لبهء تیزمبارزه را علیه

تروریزم، القاعده و شبهه نظامیان اسلام گرا بیشتر شدت میدهد و از حمایت طالبان کشور همسایه اش افغانستان من بعد دست میکشد. برد و رضامندی پاکستان از مذاکرات و گفتگوهای طرفین از آن جهت قابل یادآوری است که آن کشور یعنی پاکستان با اطمینان کامل این چانس و تضمین را بدست آورد تا پول هنگفتی کمکی را از ایالات متحده امریکا بدست آورد و از جانبی این وعده به بازیگران سیاسی پاکستان از جانب امریکا نیز داده شد که در قضا و مناسبات داخلی کشور همسایه اش افغانستان نقش محوری داشته باشد. این اشتباه ستراتیژیک ایالات متحده امریکا است که سلطهء نفوذ پاکستان را در تراژیدی افغانستان راه حل محوری و مرکزی می پندارد، و این برای همه معلوم است که پاکستان به هیچ وجه ارادهء نقش سازنده را در افغانستان و آنهم برای کشوری که خود به آن مشکلات خلق مینماید و یا آنرا مواجه به تهدیدات میسازد نداشته و نه هم دارد. نخبگان حاکم پاکستان هیچ انتخاب دیگری جز دوام دشمنی خیالی با هند و خواب کنترل از افغانستان چیزی دیگری ندارند. پاکستان در مذاکرات دو روزهء رویارویی با جانب ایالات متحده امریکا و به مامورین اداره آقای اوباما ریس جمهور ایالات متحده امریکا دولت بلند بالا که یکی ازین لست های مطول (۵۶) صفحوی ذکر نام اقلام و ضروریات کشور پاکستان از امریکا بوده که بنام لست توقعات یاد شده و لست دومی شامل اسمای رهبران طالبان افغانی که درین تازه گی ها در پاکستان محبوس گردیده اند تقدیم و پیشکش گردید. قرار راپور های (اخباری و امس ام) ارتباطات جمعی، تفویض هفت و نیم بلیون دالر پول نقد در مدت پنج سال آینده برای توسعه و تامین انرژی، آب، زراعت و بهبود خدمات تعلیم و تربیه و مبلغ یک بلیون دالر قبلاً وعده داده شده بمنظور ادامه جنگ علیه طالبان که تا هنوز از طرف امریکا پرداخته نشده است پرداخت آن از جانب امریکا پذیرفته شد. علاوه از کمک های نقدی فوق، امریکا متعهد گردید که در سال آینده تمام تجهیزات ضروری دفاعی پاکستان را که شامل (۳۰) پروند طیارات گشت زنی، (۲۵۰) مرمیهای سیستم موشک ضد زره، شش عدد TPS/AN-۷۷ رادر نظارتی، شش C-۱۳۰ E وسیلهء حمل و نقل زمینی، و بیست AH-IF هلیکوپتر جنگی، جیت جنگی F-۱۶ با سرعت بالا و قایق های پاروزن میباشد. تهیه و بدسترس آن کشور قرار دهد، در لست توقعات تقاضای پاکستان بمنظور

مقابله ای هستوی غیر نظامی نظیر آنکه امریکا باهند پروتوکل نموده است نیز برده شده که البته از طرف امریکا این توقع نا برآورده باقی گذاشته شد . این ثواب دید ایالات متحده امریکا برای پاکستان بصفت بازی کن مرکزی در قضایایی افغانستان در واقع پیروزی بزرگی تلقی میگردد ، بازیکه در سال ۱۹۹۰ باقبولی عواقب وحشتناکی آنرا بمنصه اجرا گذاشت یعنی ظهور طالبان در افغانستان ، حمایت از شبکه های تروریستی القاعده وبثمر رساندن موفقانهء واقعه (۹/۱۱) وسروسامان دادن حملات دیگر تروریستی در غرب وادامه جنگ نافرجام در حال دوام افغانستان پرابلم های اند که پاکستان مسبب آن میباشد ، این پاکستان است که ازسه دهه به این طرف برای افغانستان بجز از بدبختی وکشتارچیزی دیگری به ارمغان نیآورده پاکستان ازقبل دارای سوابق انجام برخی فعالیتها ومانورها واز آن جمله مانورهای تکتیکی مبارزه را داشته واینک اینهم یک نمونهء ازین تکتیکهای استهزا آمیز و تمسخرآمیز را که درمقابل گروهگها وگروهبندهای مشخص طالبان بکار برد میتوان از آن یاددهانی کرد، وآن اینکه پاکستان با این مانورش توانست تاجلب توجه ایالات متحده امریکا را مبنی برافزایش کمکهای پول نقد بیشتر بخزانء پاکستان بغرض بهبوداقتصادورشکستهء کشورشان معطوف نمایند و از جانب دیگر سیاست با زان پاکستانی با این پالیسی استهزا آمیز شان وبا دستگیری برخی رهبران طالبان نشان دادند که هر کس و یا هر گروهیکه بیدون استیذان پاکستان با مقامات کابل داخل مذاکره ومفاهمه گردند بجزای اعمال خویش خواهند رسید. بادر نظر داشت مقاله ء منتشرشده مورخه نوزدهم مارچ در financial time نماینده ء خاص ملل متحد برای افغانستان اقای کی آیدی پاکستان رامتهم ساخت که پروسهء مذاکرات مخفی بین سازمان ملل متحد و رهبران ارشد طالبان را مختل تخریب وسبوتاژ نموده مانع مذاکرات ما با رهبران طالبان گردید، اوهمچنان افزود که پاکستان هیچگاه نمیخواهد که با طالبان شرکای ستراتیژیک نظامی اش آسیبی رساند بلکه همواره درحمایت آنها قرارمیگیرد. همین اکنون رهبران غیر نظامی پاکستان خواهان برچیدن پایگاههای طالبان در پاکستان میباشد، اما در زیر سایهء مامورین واجنتهای آی-اس-آی پاکستان هستند کسانیکه بشکل مخفی ومرموز به طالبان اطمینان میدهند که ما شما را در راه جهاد ضد امریکایی کمک

ومساعدت مینمایم ، این گروه ها همان گروههای ناراض و آشتی ناپذیری اند که در ارتباط نزدیک با شبکه تروریستی القاعده و آی-اس-آی پاکستان قرار دارند که میتوان از شبکه تروریستی حقانی نام برد، که مرکز فعالیت های مذکور در وزیرستان شمالی قرار داشته و از همان جا حملات تروریستی را علیه غربی ها در افغانستان سروصورت میدهد. این پاکستان است نه منطقه و یا جای دیگری که از آنجا بیشترین بمب گذاران انتحاری به افغانستان فرستاده میشوند ، اما در اینجا یک موضوع مهم دیگر قابل ذکر است و آن اینکه ممکن است که تحت فشار بیشتر ایالات متحده امریکا ای-اس-آی مجبوراً از حمایت حقانی دست کشد و آنها در صورتیکه عملیات بزرگ ایالات متحده امریکا و ناتو در ماه جون در ولایت قندهار موفقانه به انجام برسد تشویش و واسواس پاکستانی ها در ارتباط طالبان مرفوع گردد که این تغییر بازهم تابع شرایط خاص بوده و محدود به نظر می آید . ای-اس-آی یک شبکه مغلق جاسوسی باهم آمیخته پاکستانی میباشد ، آنچنانیکه ای-اس-آی در داخل ای-اس-آی بوده و ای-اس-آی اصلی شبیه سایه و شبیح ای - اس - ای باقی میماند که اکثریت اعضای آنرا جنرالان متقاعد پاکستانی تشکیل میدهد ، این جنرالان بصورت غیر مستقیم بازی کنان اصلی قضایای افغانستان اند که در عقب صحنه مصروف فعالیت میباشند که فعالیتهای ایشان به حیث عمده ترین رازواسرار کاملاً مخفی پاکستانی باقی میماند ، وقتی بخواهی به ارتباط پالیسی پاکستان در قبال قضایای افغانستان و طالبان معلومات تازه بدست آوری در آنصورت باید به آخرین اظهارات ژنرال بازنشسته پاکستانی گوش فرادهی بعوض آنکه این معلومات و اظهارات را از دهن صدراعظم و یا وزیر خارجه پاکستان بدست آوری . قبل از نبرد و درگیری جنگ بین طالبان و نظامیان پاکستان در دره سوات که بعداً در اوایل سال ۲۰۰۹ آغاز گردید ، هر دو جانب منتظر توشیح توافقنامه صلح میان طالبان و ارتش پاکستانی توسط زرداری شخص اول کشور بودند ، ولی طالبان پاکستانی در سوات اصرار میورزیدند که آنها اصلاً تازمانیکه ای - اس - ای رسماً داخل صحنه میباشد به امضای سند توافقنامه از جانب زرداری نیازی دیده نمیشود، علاوه بر آن همچنان (در اواسط مارچ ۲۰۱۰ صدراعظم ایالتی پنجاب آقای شهباز شریف طی صحبتی ادعا نمود که ضربه بمی طالبان در مسجد آنولا در واقیعت حمله بر ایالات

نبوده بلکه آنها و همه مردم آن ولایت انزجار و مخالفت شان را علیه نیروهای غربی نشان دادند که درامورات داخلی پاکستان مداخله مینمایند ، ژنرال پرویز مشرف پلان قتل عام مسلمانان بی گناه را توسط دیگران بمنظور طولانی ساختن زمامداری و باقی ماندنش را در اداره پلانیزی مطرح نمود که ما مسلیم لیگ پاکستان - نواز مخالف تمام پالیسی های او بوده و هر نوع دیکته که از بیرون صورت میگرفت آنرا رد میکردیم پس اگر طالبان نیز به عین نحوه مخالفت شان را اظهار مینمودند ، پس نباید به اقدامات تروریستی در ولایت پنجاب میپرداختند (اخبار بین المللی ۱۸ مارچ) در تاریخ ۲۹ مارچ وزیر امور خارجه پاکستان آقای شاه محمود قریشی در مصاحبه اش با هفته نامه نیوزویک با افتخار و مبالات یادآور شد که پاکستان در حدود ۱۷۰۰۰ تروریست را قلع و قمع کرد و از میدان مبارزه آنها را حذف نمود که این خود از افتخارات ارتش ما در وزیرستان جنوبی محسوب میشود، در حالیکه واقعیت طور دیگری بوده و آن اینکه نیروهای پاکستانی نتوانستند که وزیرستان جنوبی را اشغال و تحت تصرف خویش در آورند ، و از طرفی دیگر اکثریت پاکستانیها معتقد اند که اشغال وزیرستان جنوبی که در هفته گذشته بنام پشتونخوا رسماً مسمی گردید سر زمین غیر قابل تسخیر است با وجودیکه هنوز بحیث سرزمین مستعمره در رسمیات شناخته میشود . بازی دوگانه پاکستان در جنگ علیه تروریسم مبارزه و ستیز بمقابل آنهایکه امنیت کشور را بمخاطره می اندازند و یا آنهایکه از مقامات دولتی نافرمانی مینمایند بوده ، در حالیکه از تمام افراطیان تند رو بخصوص ا ز طالبان افغانی که ضد غرب میباشند بصورت مخفیانه حمایت و پشتیبانی مینمایند ، در عین زمان با طرح و پلان از قبل تنظیم شده عده ازین طالبان افراطی تند رو ضد غرب را که از دولت مردان پاکستانی فرمانبرداری نمی نمایند ، آنها را بدام امریکا و آنهاهم بغرض دریافت پول نقد و سلاح گذاشته و تبادل مینمایند ، که این هم است به اصلاح دیالوگ ستراتیژیک پلانیزی شده بعنوان حس قوی یا حالت پیش دیده و یا *deja vu* (دی واژو، حالتی از ذهن است که در آن فرد پس از دیدن صحنه ای احساس میکند که آن صحنه را قبلاً دیده است و در گذشته به آن مواجه شده است - تفسیر از مترجم) بهر صورت چنین وانمود میشود که شاید این آخرین معامله خواهد بود ، حالانکه تجربه نشان داد که حاکمان پاکستانی عده کثیری از طالبان

ناخواسته را بمنظور دریافت پول نقد و سلاح و خویشتن را به غرب هم پیمان نشان دادن وقتاً فوقتاً دستگیر و تبا دله مینمایند . طارق علی درمورد پالیسی دوگانهء پاکستان در مسیر قدرت پرواز ایالات متحدهء امریکا چنین مینویسد : شیطان میلتن (Milton) متولد سال ۱۶۰۸-۱۶۷۴ در انگلستان شاعر ، نویسنده و پروتستان تندرو) بود که متقاعد شده بود مبنی بر اینکه (سلطنت در جهنم بهتر است از خدمت کردن در بهشت) پس درینصورت برای حاکمان پاکستانی حال چنین ثابت شده که امکان اجرات در هر دو صورت میسر است ، چه سلطان در جهنم و چه پای دوی در بهشت .

باتقدیم احترامات